

34. Poniedziałek 2

Ap 14,1–3,4b–5

Łk 21,1–4

„Wdowi grosz” stał się przysłowiowy. Ale wydaje się, że zapominamy o jego prawdziwym sensie. Nie chodzi jedynie o pochwałę za nawet niewielkie ofiary, jeżeli ktoś nie ma z czego dać. Przy skarbonie w świątyni doszło do wskazania na coś o wiele ważniejszego. Zauważmy, że Pan Jezus nie udziela łatwo pochwał komukolwiek. Istnieje jedynie kilka scen, w których Pan Jezus kogoś chwali, przy czym zawsze pochwała dotyczy autentycznej wiary. W scenie przy skarbonie pochwała odnosi się także do prawdziwej wiary ukazanej w geście niewiasty: *z niedostatku swego wrzuciła wszystko* (Łk 21,4). Całą swoją nadzieję położyła w Bogu. Właśnie ten gest tak bardzo spodobał się Panu Jezusowi.

Jednak nie tylko to. W jej postawie Pan Jezus odnajduje coś bardzo bliskiego sobie. To, co się Mu tak bardzo podoba, zawiera się w słowie „**wszystko**”. Warto przypomnieć sobie w tym momencie przypowieści o „skarbie ukrytym w roli” i o „perle”. Ta para przypowieści mówi o tym samym, chociaż w odniesieniu do zupełnie innych ludzi. W pierwszej dzierżawca lub najemny pracownik, a zatem człowiek ubogi, orał na cudzym polu i orząc natrafił na skarb. I wtedy sprzedał „wszystko”, co posiadał, i kupił tę rolę po to, by nabyć skarb. Druga mówi natomiast o bardzo bogatym handlarzu perlami. Perły stanowiły wówczas najcenniejszy towar handlowy. Nie mógł handlować nimi człowiek biedny. I ten bogaty podobnie, gdy znalazł drogocenną perłę, sprzedał „wszystko”, co posiadał, aby nabyć właśnie tę jedną perłę. W obu przypadkach okazało się, że aby nabyć upragniony skarb czy perłę, trzeba było sprzedać **wszystko**, co się posiadało i dopiero to „wszystko” akurat starczało na to, by kupić to, co upragnione. Tak właśnie jest z królestwem Bożym: dopiero gdy sprzedamy „wszystko”, możemy je osiągnąć. Królestwa Bożego nie zdobywa się za wielką czy małą cenę, ale zawsze za „wszystko”.

Taka jest logika tego królestwa. Zresztą zobaczymy: nadzy na ten świat przychodzimy i nadzy z niego odejdziemy. Śmierć ogolaca nas ze

wszystkiego. Zabiera nam wszystko. I dopiero przechodząc przez to całkowite ogołocenie, możemy wejść do królestwa Bożego. Taka jest ewidentna logika. Niemniej nie chodzi po prostu o naturalny proces, niezależny od naszej woli. Oddanie **wszystkiego** zawiera w sobie bardzo głęboką prawdę odnoszącą się do życia. Przede wszystkim tak działa Bóg. On dał „wszystko”, dał swojego umiłowanego Syna, który „ogolocił samego siebie”, aby dać się nam i za nas. Nie mógł dać więcej, dał siebie. I właśnie w goście ubogiej wdowy Pan Jezus rozpoznaje namiastkę własnego czynu: *z niedostatku swego wrzuciła wszystko, co miała na utrzymanie* (Łk 21,4).

Bóg nie żąda od nas wiele czy mało, On zawsze żąda „wszystkiego”. To jest bardzo mocno wpisane w nasze życie. Pan Jezus w Ewangelii wypowiada tę zasadę na różne sposoby: *Nikt z was, kto nie wyrzeka się wszystkiego, co posiada, nie może być moim uczniem* (Łk 14,33). Kilka razy mówi: *kto chce zachować swoje życie, straci je; a kto straci swe życie z powodu Mnie i Ewangelii, zachowa je* (Mk 8,35). Gest oddania wszystkiego Bogu staje się kluczem do osiągnięcia prawdziwego życia. I zobaczmy: ten gest jest gestem kapłańskim, bo jest oddaniem Bogu daru, jakim jest własne życie. Tego dokonał Pan Jezus na krzyżu: *Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego* (Łk 23,46). I ten gest Pana Jezusa jest dla nas wzorem i jednocześnie wezwaniem w naszym kapłańskim życiu. Trzeba powiedzieć, że poza pełnym darem z siebie nie ma prawdziwego kapłaństwa. Być kapłanem to znaczy oddać się całkowicie.

Dlatego wydaje mi się, że ta uboga wdowa jest dla nas wzorem. Może to brzmi paradoksalnie, ale właśnie tak. Zobaczmy: wszystko to dzieje się w świątyni! I Bogu podoba się tylko taka ofiara, gdy dajemy wszystko. Do tego jesteśmy wezwani. Nikt z nas na razie nie dorasta do takiej ofiary, ale mamy do niej wzrastać. Nasze kapłaństwo spełni się wówczas, gdy w końcu damy Bogu wszystko. Wtedy nasza posługa i ofiary przez nas składane staną się prawdą w nas samych i wtedy osiągniemy pełny udział w kapłaństwie Chrystusa.